

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1015** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Г. К. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адв. Ц., срещу ЗАПОВЕД № 8121К-4382/02.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение.

По изложените в жалбата съображения се моли да се уважи същата. Прави се твърдението, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и при несъответствие с целта на закона. На първо място –се визира, че заповедта е въз основа на образуваното наказателно производство и налице пълно съвпадение между фактическия състав на престъплението и дисциплинарното нарушение. Подчертава се, че няма различни факти извън повдигнатото обвинение. В тази връзка се изтъква, че привличането като обвиняем не е посочено в закона като основание за налагането на дисциплинарно наказание. Касае се за неприключило наказателно производство, поради което при липсата на други данни за дисциплинарно нарушение- неправилно е ангажирана отговорността на оспорващия. Втората група доводи касаят твърдения, че има нарушение на чл.97, ал.1, т.4 и т.5 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, тъй като в оспорения акт няма конкретика –няма данни за дата и място на деянието, при какви обстоятелства е извършено и т.н.. Твърди се, че не е допустимо позоваване на

справката на наблюдаващия прокурор като единствен източник на сведения. Прави се и възражението, че не е съобразен чл.91 от ЗДСл. за тежестта на деянието и последиците от същото. С оглед изложеното се моли- жалбата да се отмени като се уважи заповедта. Претендират се разносните по делото.

В съдебно заседание и при второто разглеждане на делото -жалбоподателят чрез адв.Ц. -поддържа жалбата си и моли да да уважи.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата вкл. по изложените съображения в писмени бележки. В същите изтъква, че въпроса за процесуалната незаконосъобразност на акта – е решение с влязъл в сила акт, доколкото ВАС с отменителното решение –не е приел тези мотиви на първоинстанционния съд и е върнал делото за обсъждането на спора по същество. В тази връзка също се излагат подробни съображения за наличие на поведение –основание за ангажиране отговорността на служителя. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД като съобрази обстоятелствата по делото и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 11.04.2024г. по отношение на връчване от 03.04.2024г. е в срок, от лице с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка от фактическа страна обстоятелствата, които не са спорни са следните:

Г. К. К. е бил назначен на длъжност „главен експерт“ в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, по служебно правоотношение на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. С докладна записка рег. № 1266р-4759/ 09.02.2024г. от Директора на ГДБОП до Министъра на вътрешните работи е предложено да се разпорежи на дисциплинарния съвет, назначен със Заповед № 8121з-350/ 25.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи, да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител на МВР Г. К. К., главен експерт в сектор МСП при ГДБОП – МВР.

В докладната е визирано, че на 05.02.2024г., в сградата на ГДБОП –МВР, в [населено място], [улица], са проведени процесуално – следствени действия, при което Г. К. е задържан от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР при разследване под ръководството на СГП. Според изнесеното в публичното пространство, служителят е предоставял информация от българските служби и постъпващи данни от чужди служби на руски разузнавателни служби, като „шпионирал в полза на Русия“. Г. К. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление от общ характер по чл. 105, ал. 1 от НК. По случая е образувано ДП № 507/ 2023г. по описа на Следствен отдел при СГП, пр. пр.19461/ 2023г., с класифициран № 33-461/2023г. по описа на СГП, водено за извършени тежки умишлени престъпления по Глава Първа от Особената част на НК.

Посочено е, че данните за извършеното от служителя деяние са станали достояние на други органи на МВР, съда, прокуратурата, следствените служби и широката общественост, чрез публикации и репортажи на множество медии, където действията му са отразени, разглеждани и коментирани.

Въз основа на гореизложеното, със Заповед №1266з-364/ 06.02.2024г. на директора на ГДБОП – МВР е разпоредена проверка.

Със Заповед №8121К-1611/14.02.2024г. на министъра на вътрешните работи,

изменена със Заповед № 8121з-363/ 15.03.2024г., е разпоредено на дисциплинарния съвет, назначен със Заповед № 8121з-350/25.03.2022г., изменена със Заповед № 8121з-217/14.02.2024г. на министъра на вътрешните работи, да образува дисциплинарно дело срещу държавния служител на МВР Г. К. К..

По образуваното дисциплинарно дело № 24, по повод на което и в изпълнение на Заповед №8121К-1611/14.02.2024г., дисциплинарният съвет в МВР е провел заседания, съответно са съставени протоколи рег.№ 8121р-4142/1/ 23.02.2024г.; рег. № 8121р-4941/1/06.03.2024г.; рег. № 8121р-5217/1/ 11.03.2024г.; рег. № 8121р-5424/1/13.03.2024г.; рег. № 8121р-5994/1/ 21.03.2024г.

Към материалите от дисциплинарното дело са приобщени и събраните по реда на НПК в хода на образуваното по случая ДП № 507/2023г. по описа на Следствен отдел при СГП, пр. пр. 19461/ 2023г., с класифициран № 33-461/2023г. по описа на СГП, предоставени на МВР от наблюдаващия прокурор по ДП.

Приобщена е и справка рег. № RB421137-001-12/6-120/ 14.03.2024г., Екз. № 2, пр. пр. № 33-461/2023 г. (явен № 19461/ 2023 г.), с гриф за сигурност „Секретно“, вх. №2152/14.03.2024г. на регистратура „Централни структури“ – МВР, Екз. 2(вх. № 228/ 14.03.2024 г. на дирекция „Човешки ресурси“ – МВР).

В Решение рег. № 8121р-6095/22.03.2024г. на дисциплинарния съвет в МВР са обобщени извършените в хода на дисциплинарното производство действия. Изразено е становище, че на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл министърът на вътрешните работи може да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ на Г. К. К., главен експерт в сектор МСП при ГДБОП – МВР, за извършено от него дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 вр. ал. 1 от ЗДСл – „неизпълнение на служебните задължения“ и „неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“ и да прекрати едностранно без предизвестие служебното правоотношение на Г. К. с МВР, на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

С докладна записка рег. № 8121р-6096/ 22.03.2024г. до министъра на вътрешните работи е предложено да се приеме решението на дисциплинарния съвет в МВР.

С протоколи рег. № 8121р-6449/ 27.03.2024 г. и рег. № 8121р-6479/ 28.03.2024г. е удостоверено връчването на Г. К. на покана от министъра на вътрешните работи и запознаването му с материалите по дисциплинарната преписка.

На 28.03.2024г. е проведено изслушване на държавния служител в МВР, за което е съставен протокол рег. № 8121р-6504/ 28.03.2024 г. Даден е и срок за писмени обяснения.

От страна на Г. К. са дадени писмени обяснения с № 812100-6265/ 01.04.2024 г. до министъра на вътрешните работи, върху които е поставена резолюция „Запознат“.

С оспорената Заповед № 8121К-4382 / 02.04.2024г. на министъра на вътрешните работи е прието, че К. е извършил нарушения на чл.89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, като на основание чл.90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

Посочени са като нарушени разпоредбите на чл. 22, ал. 2 от ЗМВР, подт. 5.1., 5.2., 5.4., 5.5., 5.6., 5.11 и 5.15 от длъжностната характеристика за длъжността главен експерт в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ при ГДБОП – МВР, чл. 33, ал. 1 от ЗЗКИ, във вр. § 1, т. 6 от ДП на ЗЗКИ, чл. 101, ал. 1 и чл. 102, т. 1, т. 2 и т. 4 от ППЗЗКИ. Прието е, че не са спазени и правилата за етично поведение на

служителите в държавната администрация уредени с чл. 2, т. 1, т. 2, пр. първо, т. 9, чл. 7, ал. 2, чл. 9, ал. 1 и ал. 2, чл. 11, ал. 1 и 2, чл. 17, ал. 1 и ал. 2, чл. 18, чл. 19 и чл. 21, във вр. с чл. 23 от КПСДА.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО са представени от оспорващия писмени доказателства, както и от страната на ответника преписката вкл. класифицирани документи, оформени в отделен том, който се съхранява в секретното деловодство.

При НОВОТО разглеждане на делото – доказателства не са представяни.

СЛЕДОВАТЕЛНО от правна страна съдът намира следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – министъра на вътрешните работи.

В производството няма процесуални нарушения вкл. съществени такива. В тази връзка настоящият състав съобразява, че с решение №4, постановено по адм. дело № С 59/2024г. по описа на ВАС, Второ отделение -делото е върнато за ново разглеждане по същество. Въпроса за наличието на съществени процесуални нарушения е преклудирал, доколкото този довод на предходния състав на АССГ не е споделен от касационната инстанция, която е направила конкретни изводи, че заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е мотивирана с обстоятелствата, изложени в актове по преписката /част от които и секретни. Така е визирано, че към справка № 1266р-9715/26.03.2024г. с резултати от извършена проверка в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, се сочат конкретни факти, които очертават поведението на държавния служител К., главен експерт в сектор „Международно сътрудничество и проекти“ към ГДБОП. Също на стр. 25-26 от решението на дисциплинарния съвет на МВР са посочени конкретни действия, извършени от служителя, който през точно определени периоди и дати, установени от материалите, приобщени от образуваното досъдебно производство, осъществява множество лични срещи, телефонни разговори и контакти по електронен път с дипломатически представител на чужда държава, на когото предоставя сведения и данни, представляващи класифицирана информация, както и такава, получени по повод служебните му задължения и в кръга на служебната му дейност. Маркирано е, че относно конкретните периоди и дати на установените от служителя контакти с дипломатически служител на чужда държава, решението на дисциплинарния съвет препраща към получените по реда на чл. 36, ап. 6 АПК от прокуратурата справка и материали от образуваното против К. досъдебно производство, означени с гриф за сигурност. Доколкото ВАС визира, че тези материали не са обсъдени –то съдът следва да посочи, че именно в класифицирания том – се съдържа конкретно описание на деянието на служителя. Същото се изразява в това, че на конкретната дата - той е изпратил на имейл на посоченото лице –чуждестранен дипломат, обявен на персона „нон грата“ /с прекратен дипломатически мандат в страната ни/ конкретен документ, станал му известен във връзка със службата, доколкото този документ е бил във ведомството, макар е не резюлиран до страната, а до определени други служители. Следва да се има предвид, че има изводи по месеци и/или дати за това, че контактът е бил системен и неличен. В тази насока също трябва да се съобразят данните от класифицирания том на служителите на ДАНС, че информацията за лицето е още от години /от 2010/, че се касае за документи от различна категория- квалифицирани и не, известни на лицето по работа или чрез контакти с представители на други ведомства. Тези документи е посочено на кои онкретни полицейски служби и агенции са, на

отделни органи на ЕС, Посочено е как са общували лицата –чрез конкретно приложение, както и чрез определен номер, по ел. поща, вкл. препращане от едната поща в другата. Тази информация е на конкретни служители от ДАНС- посочени с имена и длъжност. Нещо повече- има данни, че лицето само е привличало вниманието на чуждестранния дипломат като го е уведомявало, че информацията е важна. Подчертано е, че информацията не касае служебни задължения на лицето за подобен контакт. Първият служител визира, че са използвани специални разузнавателни средства за установяване на този контакт с руския офицер и дипломат. Направен е и извод за висока идеологическа мотивираност за посоченото поведение. Това описание макар в една част да има само дати, без какво е изпращано по имейла, не води до опорочаване на описанието на деянието, тъй като същото към определена дата м.12.2023г., когато по имейл е изпратен доклад на европейска служба на посочения руски гражданин /веднага изтрит/ опровергава тезата за лични отношения. Следва да се има предвид, че при направеното претърсване на работното място - са иззети описаните флашки, дискове, от компютъра е снета информация за начина на контакт-кога и какво е изплащано на въпросното лице, вече намиращо се извън страната. Тези данни имат отношение към преценката на тежестта на деянието, но за самото деяние са изложените елементите от фактическия състав за ангажиране отговорността на лицето. Трябва да се подчертае, че по същество по никакъв начин от оспорвания не е направен опит за опровергаване на изложените факти- изпратените данни на конкретната дата по посочения конкретен начин. Съдържанието на изпратената информация и механизма /прехвърлянето от една в друга поща, незабавното изтриване и т.н./ са извън тезата за лични отношения. Същото е и за деянието на определена дата от м.01.2024г. и изпратения конкретен документ на европейска служба на руския гражданин, отново след изпращането незабавно изтрит. В действителност тези данни са събрани до дознанието, но това не изключва ангажирането на дисциплинарна отговорност. Двата вида отговорност могат да бъдат кумулирани, ако осъществяват съответните си състави. Не се изисква да има влязла в сила присъда за престъплението по НК, за да започне и завърши дисциплинарно производство.

Тези факти са установени по надлежния ред- образувано е дисциплинарно производство с нарочна заповед, като е възложена проверка на дисциплинарния съвет, дадена е възможност на служителя да изрази становище, започнат е с материалите, обсъдена е позицията му, обсъдени са фактите и обстоятелствата при извършването на описаните деяния. Направена е правилна правна квалификация съобразно установените факти, свързана с неизпълнение на служебните задължения и неспазване правилата на Кодекса за поведение, с което е осъществила състава по чл.89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл, поради което правилно на основание чл.90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение.

Съдът намира, че обосновано е посочена нормата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл - „неизпълнение на служебни задължения“, която е във вр. е чл. 25, ал. 1 от ЗДСл, че държавният служител е длъжен да защитава класифицираната информация, представляваща държавна ши служебна тайна, станала му известна при или по повод изпълнение на служебните му задължения“. Правилно е визирано, че лицето не е съобrazilо и

задълженията си по чл. 21, ал. 1 от ЗДСл, видно от който държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация, като в ал. 2 на същия член от закона, задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика. Така с длъжностна характеристика за длъжността, с която Г. К. е запознат на 12.04.2022 г., в т. 5. са посочени преките задължения, подт. 5.1., 5.2., 5.4., 5.5. 5.6., 5.11 и 5.15., сред които са му вменени множество функции по отношение на координацията, изпълнението на споразуменията и другите договорености за международно полицейско сътрудничество и постоянните делови отношения с чуждестранните офицери за връзка и е представителите на международни, правоохранителни и други организации, които осъществяват сътрудничество с българските правоохранителни органи, вкл. и участие при провеждане на работни срещи с офицерите за връзка на другите страни. Предвидено е служителят да обработва, като при необходимост превежда от български на чужд език и обратно, и да класифицира входящата и изходящата информация от и за чуждестранните партньори. От Г. К. се изисква и да осъществява текущи контакти и оказва съдействие на чуждестранните офицери за връзка, представители на чуждестранни полицейски и други служби за координиране на двустранни, регионални и международни прояви, по линия на международното полицейско сътрудничество с участие на представители на ГДБОП у нас и в чужбина. Вменено му е да изпълнява и протоколни функции при посещения на чуждестранни делегации в ГДБОП или такива, организирани от службата. Според длъжностната характеристика от служителя се изисква също и да координира планирането и организирането на срещи с чуждестранни представители на правоохранителни и други организации с участието на ГДБОП у нас и в чужбина.

Тези задължения обаче в никакъв случай не включват описаните действия, за които е ангажирана отговорността му. Така и сведенията от ръководителя му П., че от 07.09.2021 г. на К. не са поставяни задачи да се провеждат срещи както и да поддържа комуникация с официални представители на Руската Федерация, както и че К. не е бил ангажиран със служебни задачи, изискващи контакти със служители на ДАНС.

Обоснована е отметката в писмените бележки на ответника, че съгласно Тълкувателно постановление № 3/07.06.2007г. по т.д. № 4/2007г. на ВАС, по смисъла на закона под „*деяние, уронващо престижа на службата*“ се разбира деянието да е от такова естество, че реално да

застрашава с намаляване или загубване на доверието от страна на обществото в полицейската институция. Не е задължително престижът вече да е уронен, не е необходимо и деянието да е извършено на публично място, но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи.

Съобразена е и тежестта на нарушението. Посочено е, че лицето не е наказвано, само е награждавано, бил е преподавател в А. на МВР, бил е на отговорни мисии в чужбина, замествал е ръководителя и т.н.

Съдът не споделя основния довод с жалбата дали с поведението си лицето осъществява и състава на престъпление, тъй като дисциплинарната отговорност може да носи ведно с наказателната. Единствено наказателна и административно-наказателна не могат да се кумулират. Предвид изложеното –ирелевантно е какъв е изхода от ДП № 507/ 2023г. по описа на СЛО при СГП, пр. пр. 19461/ 2023г., с класифициран № 33-461/2023г. по описа на СГП. Съгласно чл. 89, ал. 4 от ЗДСл „Държавният служител носи дисциплинарна отговорност, независимо че деянието му може да е основание за търсене от него и на друг вид отговорност“. Жалбоподателят не е уволнен, защото е осъден за посоченото престъпление. Макар извършеното дисциплинарно нарушение да е свързано с предположение за престъпление, то двете простъпки са самостоятелни.

С оглед изложеното наложеното наказание освен съответстващо на материално-правните норми, съответства и с целта на закона. С оглед изложеното оспорената заповед е законосъобразна, съответно жалбата е неоснователна. С оглед изложеното следва оспорващият да се осъди и за 200лв. юрисконсултско възнаграждение от 200лв. по ЗПП и НИПП.

Водим - Административен съд София-град, I-во отделение – 47-ми състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. К. К. от [населено място], ЕГН [ЕГН],

срещу Заповед № 8121К-4382/ 02.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение

ОСЪЖДА Г. К. К. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] да заплати на МВР 200лв. /двеста лева/ юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: